

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

mgr Chunyan Wang

Zleceniodawca recenzji

Rada Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina działająca na podstawie art. 178 ust.1 pkt.1 oraz art.190 ust.2. ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2020 poz.85).

Do pisma Przewodniczącego Rady Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina prof. dr hab. Pawła Łukaszewskiego informującego o powierzeniu mi funkcji recenzenta w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora pani Chunyan Wang dołączona została stosowna dokumentacja.

Ocena rozprawy doktorskiej

Rozprawa doktorska mgr Chunyan Wang *Fortepian w chińskich pieśniach artystycznych* składa się z nagrania pieśni zarejestrowanych na nośniku CD oraz opisu rozprawy doktorskiej. Promotorem pracy doktorskiej jest prof. dr hab. Katarzyna Jankowska – Borzykowska.

Nagranie CD obejmuje 12 pieśni, a są to:

1. Red Bean Song/Liuxuean
2. Yue Ren Song/Liu Qing
3. Guan Ju/Zhaojiping
4. Da Jiang Dong Qu/Quing Zhu
5. Chai Tou Feng/Zhou Yi
6. On the Jialing River/Helutin
7. Zhao Jun Chu Sai
8. To Moor at Night at the Maple Bridge/ Li Ying Hai

9. Homesick/Huang Zi
10. Bridge/Luzalyi
11. Chi Le Song/Liuzhou
12. Meng Jiang Nv/Wangzhixin

Wykonawcami partii wokalne są Wei Weili oraz Xin Meng Zhao.

Płytę otwiera pieśń *Red Bean Song*, której krótki fortepianowy wstęp pozwala na stwierdzenie, że mam do czynienia z Pianistką świadomą, dojrzałą, a przede wszystkim potrafiącą bardzo trafnie budować atmosferę i charakter muzycznej narracji całego utworu (przywołując słowa Doktorantki z pracy „wykonanie wstępu do pieśni jest często jak sygnał, aby zapowiedzieć nadchodzące emocje w utworze”). Generalnie, zarejestrowane pieśni odznaczają się dość czujnym, partnerskim, kameralnym poziomem ze świadomą korelacją poszczególnych warstw muzycznych – przeplatanie, nakładanie i uzupełnianie narracji pomiędzy partnerami odbywa się w sposób konsekwentny, sądzę, że z hegemonią dramaturgii literackiego tekstu, który niestety pozostaje poza moim zasięgiem percepcji ze względu na barierę językową. Całość stanowi zróżnicowaną dramaturgicznie, dojrzałą, artystyczną propozycję. Na podkreślenie zasługują świadomie „kreślone” muzyczne wstępy poszczególnych pieśni, które wprowadzają w zindywidualizowaną „aurę” każdego z utworów. I właśnie ta różnorodność pozwala Pianistce na pokazanie pełnego zakresu jej możliwości barwowych, artykulacyjnych, umiejętności kreatywnego dysponowania czasem i kameralną przestrzenią. Na szczególną uwagę, moim zdaniem, zasługuje pieśń nr 8 *To Moor at Night at the Maple Bridge*, w której Doktorantka wyjątkowo elastycznie, kreatywnie współprowadzi i współtworzy stylistycznie – estetyczną specyfikę idiomu użytego języka muzycznego. Bardzo podoba mi się też piękne zakończenie pieśni nr 3 *Da Jiang Dong Qu*, która w całości stanowi egzemplifikację pełnego partnerskiego zrozumienia, wzajemnej inspiracji i narracyjnym dopełnianiu, czy dramatyczny „pazur” pieśni 4 *Da Jiang Dong Qu* z ciekawie zróżnicowaną artykulacją. W całości nagrania Doktorantka wykazuje się wielką kulturą muzyczną, który odznacza się zachowaniem odpowiedniego balansu dynamicznego, bardzo też podoba mi się dbałość o brzmienie lewej ręki – prowadzenie rejestru basowego stanowi dobry harmoniczny – barwowy fundament każdej z miniatur. Wybór pieśni należy określić jako ciekawy, pozwalający na zapoznanie się z bardzo różnymi stylami, a przede wszystkim ze specyfiką chińskiego języka muzycznego i emocjonalnego. Bardzo szkoda, że nagranie dokonane zostało na nie najlepiej przygotowanym od strony intonacyjnej instrumencie – nie

ma to oczywiście wpływu na moją merytoryczną ocenę możliwości i umiejętności Doktorantki, niestety powoduje, że brzmienie fortepianu (szczególnie w górnym rejestrze) przypomina mi czasem tranzystorowe radio. Na szczególne uznanie zasługuje bardzo piękny śpiew Pana Xin Meng Zhao (brawo za znakomite filowanie dźwięku w pieśni nr 2), który swoją kreatywnością ożywia i ubarwia nagranie – jego umiejętności i możliwości wokalne niewątpliwie pomogły Pianistce w uzyskaniu dobrego efektu końcowego. Na koniec oceny części artystycznej chciałbym przywołać słowa Pani Chunyan Wang, którymi zakończyła swoją pracę, a jest to cytata chińskiego profesora skrzypiec Lin Yaoji, który powiedział, że „*akompaniament fortepianowy jest jak woda, a wykonawcy są jak łodzie. Woda może unieść łódkę lub ją przewrócić*”, moim zdaniem, Doktorantka swoim fortepianowym towarzyszeniem przyczyniła się do bezpiecznego, ale też ciekawego wrażeniowo, muzycznego „rejsu”.

Część opisowa niestety nie jest najmocniejszą stroną całej pracy doktorskiej. Składa się z pięciu rozdziałów podzielonych na podrozdziały, które pomagają w lepszym poruszaniu się w tematyce pracy. Niestety, prawdopodobnie tłumaczenie pracy przyniosło bardzo liczne nieścisłości powodujące, że czasami trudno jest nawet zrozumieć sens poszczególnych zdań. Również koniugacja poszczególnych wyrazów, interpunkcja, szata graficzna potraktowane są wyjątkowo nieprecyzyjnie i niechlujnie. Pomimo tych uchybień cała praca od strony merytorycznej przywołuje wiele ciekawych wątków związanych z kameralistyką, a także rozwojem pieśni chińskiej. Bardzo barwne i trafione wydają się niektóre określenie i porównania (np. „przechodzenie przez rzekę czując kamienie”, „efekt dodania skrzydeł tygrysowi”) wywodzące się zapewne z szeroko pojętej kultury chińskiej. Opis poszczególnych pieśni pozwala stwierdzić, że Doktorantka jest osobą dojrzałą artystycznie, mającą własne zdanie dotyczące interpretacji, ale także jej stosunek do wykonywanych utworów jest wypadkową artystycznych, osobistych doświadczeń pomagających w odpowiedniej percepcji i przekazaniu emocjonalnej warstwy. Zauważyć to można chociażby w podrozdziale „Przygotowanie do współpracy” w którym uwagi dotyczące „pianistycznej współpracy” pozwalają nam uznać Panią Chunyan Wang za osobę o dużym doświadczeniu kameralnym, ale także świadomą muzycznie, wrażliwą, otwartą i wciąż poszukującą. W pracy bardzo, podkreślam bardzo, zabrakło mi precyzyjnych tłumaczeń tekstów każdej z pieśni, takich prawdziwie jeden do jednego, co wydatnie pomogłoby w lepszej dramaturgicznej recepcji dzieła artystycznego. Moją konsternację wywołały też treści gloryfikujące system polityczny („oczekiwania i pragnienia na przyszłe życie nowego narodu”, „ po powstaniu nowych Chin

sztandar promowania i rozwoju pieśni artystycznych został zdecydowanie przyjęty przez nowe pokolenia” czy „, po wprowadzeniu w życie polityki reform i otwarcia pojawiła się duża liczba utalentowanych muzyków”), o którym na szczęście w Europie już zapomnieliśmy.

Dysertację zamyka podsumowanie wraz z bogatą bibliografią (liczącą kilkadziesiąt pozycji).

Konkluzja

Pracę doktorską tak w części nagraniowej jak i pisemnej Pani Chunyan Wang pomimo pewnych uwag i wątpliwości oceniam pozytywnie – subiektywne, ciekawe i trafne uwagi dotyczące wykonawczego aspektu prezentowanych pieśni, umiejętność wyciągania wniosków, bogata bibliografia, a przede wszystkim twórczy i emocjonalny stosunek Autorki do nagrywanych i opisywanych utworów pozwalają stwierdzić dojrzałość naukową i artystyczną. Swoim nagraniem i dysertacją Doktorantka wzbogaca kulturę muzyczną przyczyniając się do rozwoju zarówno dyscypliny artystycznej i całej dziedziny sztuk muzycznych.

Niniejszym stwierdzam, że Doktorantka wykazała się głęboką wiedzą praktyczną i teoretyczną, a także umiejętnościami do prowadzenia pracy artystycznej. W ten sposób Doktorantka rozwiązała założone zagadnienie artystyczne i spełniła bez zastrzeżeń wymagania art. 187 pkt 1 i 2 Ustawy z dnia 20 lipca .2018 roku. Pracę doktorską Pani mgr Chunyan Wang przyjmuję.

